

Сабрина знаходить СВІДЧЕННЯ

Елізабет Шоуб

(Грунтується на справжніх подіях)

“Через це ми знаємо, що є Бог у небесах” (Учення і Завіти 20:17).

Сабрина з мамою гортали сторінки її книжечки з підготовки до хрищення. Сабрині щойно виповнилося вісім років, і її хрищення мало відбутися через два тижні. Вона його чекала, але їй трохи хвилювалося.

“Подивися, скільки всього ми вже зробили!”— сказала мама. Вона перегорнула кілька сторінок. Ця книжечка мала допомогти Сабрині підготуватися до хрищення. Вони заповнили сторінки, де треба було

написати про те, що їй найбільше подобається, а також ще одну сторінку про її сім'ю. Потім вони дійшли до сторінки із заголовком “Моє свідчення”.

“Я не хочу тут нічого писати”,— сказала Сабрина.

“Добре,— сказала мама, перегортаючи цю сторінку.— Можна заповнити її потім”.

“Не думаю, що я взагалі хочу її заповнювати”,— сказала Сабрина.

“Чому?”— запитала мама.

“Тому що я не знаю, що таке свідчення”,— Сабрина відчула, як червоніє і стає гарячим її обличчя.

Мама зробила паузу. “Це означає, що Небесний Батько любить тебе”.

“Але Небесний Батько не відповідав на мої молитви,— очі Сабрини наповнилися сльозами.— Я молилася весь місяць, щоб знайти свою ковдру, але досі не змогла її знайти!”

Сабрині дуже подобалася її ковдра. Вона була м'якою і рожевою. Бабуся пошила її для неї, коли вона народилася. Вона спала з цією ковдрою кожної ночі, поки та не загубилася.

Мама обійняла Сабрину. “Іноді Небесний Батько не відповідає на наші молитви одразу. А іноді Його відповідь “ні”. Але це не означає, що Він не чує наші молитви або що Він нас не любить”.

Сабрина шморгнула носом. “Мабуть, так”.

У неділю в Початковому товаристві вчителька Сабрини, сестра Лі, прочитала історію з журналу *Друг*. У ній розповідалося про хлопчика, який був засмучений тим, що, їдучи автобусом, чув погані слова. Він молився щодо цієї проблеми. Потім йому спало на думку, що в автобусі він може одягати навушники і слухати щось своє. Ця думка була відповіддю на його молитву.

“І що, це все?”— спитала Сабрина.— Я думала, що відповіді на молитву— це щось більше! Наприклад, почути голос або побачити ангела”.

“Іноді так і є,— сказала сестра Лі.— Але у більшості випадків Святий Дух відповідає на наші молитви у непоказний спосіб.

Наприклад, появою ідеї або відчуттям тепла”.

Сабрина подивилася на зображення хлопчика

в автобусі. Вона подумала про світле, радісне відчуття, яке було у неї щодо хрищення. Можливо, це був Святий Дух, Який говорив їй про те, що це було правильним рішенням.

Можливо, у неї насправді є свідчення.

Для Сабрини настав день хрищення. Тато взяв її за руку, і вона ввійшла у теплу воду. Коли вона вийшла з води, то почувалася щасливою. І коли тато поклав руки їй на голову, щоб дати дар Святого Духа, вона відчула себе огорнутою теплом.

Наступна неділя була днем посту. Люди вставали і ділилися своїми свідченнями. Сабрина підскочила зі стільця і стала перед усіма в каплиці. Вона глибоко вдихнула і усміхнулася. Вона знала, що збиралася сказати зараз. І вона знала, що збиралася згодом написати на тій порожній сторінці в її книжечці про хрищення.

Вона ще не знайшла свою ковдру, але знайшла своє свідчення. ●

Автор живе у Північній Кароліні, США.

Сабрина не могла впевнено сказати, що у неї було свідчення.

Ілюстровано Амандрой Сміт

Ви можете зробити власну книжечку про хрищення! Відкрийте с. 24.